

Forfatter: Andreassen, Ole

Titel: BREV FRA: Andreassen, Ole (1848-04-26)

Citation: Andreassen, Ole: "BREV FRA: Andreassen, Ole (1848-04-26)", i *Breve fra danske Krigsmænd*, s. 259. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000621307-000-shoot-L0006213070000127.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Krigsmænd

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Slesvig 26 April 1848.

Kjære Moder og Venner!

Jeg vil endnu skrive Eder til og lade Eder vide, at jeg Gud være lovet er ved Liv og Helsen, men desværre i preussisk Fangenskab, men Gudskelov det ikke er i tyrkisk Fangenskab; det er dog christne Mennesker, vi er iblandt, og vi bliver behandlet efter Omstændighederne ganske godt. Jeg formoder, at I nok har hørt, hvorledes det er gaaet os her ved Slesvig i disse hellige Paaskedage. Forste Paaskedag om Morgenen Kl. 8½ begyndte Slaget lidt Sønden for Slesvig, hvor vi blev trængt tilbage af en stor Overmagt af Preussere, og retirerede lidt ester lidt ud Norden for Byen, og var Natten ikke faldet paa, saa havde Slaget ikke holdt op endda. Det var en varm Dag, s. 260en Fjerdepart faldt af 2det Jægercorps 1ste Compagnie den Dag, og hvad der blev levnet den Dag, var nær gaaet i Floiten Dagen efter, hvor næsten hele 2det Jægercorps blev ødelygt. Vi blev tilbage paa en Feltvagt for at sikkre Armeen i Ryggen, og før vi vidste af det, var vi omringet fra alle Sider. Kampen var hidsig paa begge Sider, men tilsidst blev vi overmandet og taget til Fange. Vi er nu paa Slottet Gottorp i Slesvig, men vi venter at vi kommer til Rendsborg, hvor vi formoder at blive til Krigen er forbi, og det var at ønske, at det snart var forbi, thi jeg kan nok vide, at I der hjemme ogsaa føler til Krigen Besværlighed. Vi er en heel Deel Fanger, men jeg troer ikke at have Skam af at lade os tage, thi vi flog tappert, saalænge det var os muligt, men vi blev omringet baade af Infanteri, Kavalleri og Artilleri, saa vi tilsidst indsaae det Umulige i at forsvare os længer. De fleste af vore Officerer ere faldne, vor Capitain v. Hveberg faldt i den 1ste Træfning ved Slesvig og vores Oberstleutnant v. Styerup faldt 2den Paafledag, da vi blev taget til Fange. Jeg kan ikke angive noget Tal paa Dode og Saarede, men jeg veed det er mange paa begge Sider. Jeg beder Eder ikke at være formeget bedrovede eller sørge formeget for mig, thi nu er jeg dog sikker for de fjendtlige Kugler, men jeg ønskede dog heller at være fri og slaae for min Konge og mit Fædreland eller falde med Zre end at være fangen; men man maa være fornøiet med Skjæbnen, som Gud vil tilflikke os den. Jeg beder Eder at hilse alle gode Bekjendtere og tillige hilse Peder Andersen ved Fasanehaven fra hans Son Lars, som ogsaa er fangen tilligemed mig, men jeg veed ikke, om Hønskræmmerens Anders er fludt i den sidste Træfning eller han er undsluppet, thi en Deel kom jo vel derfra, hvordan det saa siden er gaaet dem. Jeg vil overlade alt Andet til Eder og gode Venner, og bede Eder at være ved et godt Mod til jeg kommer hjem, og det varer maafkee ikke saalænge. Lev vel! det ønfkes af mig

17*

Ole Andreasen.